

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Puli - Pola
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula - Pola

Poslovni broj: GŽ-1497/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Puli-Pola, u vijeću sastavljenom od sudaca Nataše Babić kao predsjednika vijeća, Biljane Bojanić kao suca izvjestitelja i člana vijeća te Kristine Pavičić-Sirotić kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice KAROLINE KASIĆ (OIB:12339797969) iz Zagreba, Kornatska ulica 28 A, zastupana po punomoćniku Zvonimiru Raiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika USAVRŠAVANJE d.o.o. u stečajju (OIB:19466359042) iz Velike Gorice, Slavka Kolara 2, zastupani po stečajnom upravitelju Ivici Boltužiću, radi utvrđenja i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: P-2368/20-67 od 09. lipnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 20. prosinca 2021.,

presudio je

I. Prihvaća se kao djelomično osnovana žalba tužiteljice i preinačuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: P-2368/20-67 od 09. lipnja 2021. u toč. I. izreke tako da je tuženik dužan trpjeti uknjižbu tog prava vlasništva u korist tužiteljice, kao i u toč. III. izreke na način da u tom dijelu, preinačena glasi:

"Utvrdjuje se ništetnim Ugovor o kupoprodaji od 11. ožujka 2011. zaključen između tužiteljice u svojstvu prodateljice i tuženika u svojstvu kupca glede kojeg je potpis tužiteljice ovjeren 11. ožujka 2011. od javnog bilježnika Lade Draškić iz Zagreba, Frana Petrića 1, pod brojem OV-1840/11."

II. U preostalom dijelu žalba tužiteljice odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: P-2368/20-67 od 09. lipnja 2021.

III. Tuženik je dužan naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 8.000,00 kuna i trošak žalbe u iznosu od 1.562,50 kuna, odnosno ukupni iznos od 9.562,50 kuna u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjskog suda u toč. I. izreke utvrđeno je da je tužiteljica suvlasnica nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog

građanskog suda u Zagrebu u zk. ul. br. 3767 k.o. Trnje, poduložak 1760, stambena zgrada Kornatska 28/A, Zagreba, sagrađena na čest. br. 2693, zajedno sa zemljištem, u odgovarajućem dijelu na kojem je uspostavljeno njeno vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to stana u prizemlju koji se sastoji od jedne sobe i ostalih prostorija u površini od 45,07 čm. Toč. II. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužiteljica zahtijeva utvrđenje preko njenog suvlasništva opisanog u toč. I. izreke ove presude do vlasništva nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 3767, k.o. Trnje, poduložak 1760, stambena zgrada Kornatska 28/A, Zagreb, sagrađena na čest. br.: 2693, zajedno sa zemljištem, kao i u dijelu kojim tužiteljica zahtijeva utvrditi da je tuženik dužan priznati da je tužiteljica vlasnica nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 3767, k.o. Trnje, poduložak 1760, stambena zgrada Kornatska 28/A, Zagreb, sagrađena na čest. br.: 2693, zajedno sa zemljištem, na kojem je uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to stana u prizemlju koji se sastoji od jedne sobe i ostalih prostorija u površini od 45.07 čm., te trpjeti uknjižbu tog prava vlasništva u korist tužiteljice, odnosno izdati tužiteljici tabularnu ispravu podobnu za ishodenje uknjižbe tog prava vlasništva u korist tužiteljice, a koju će u suprotnom zamijeniti ova presuda. Toč. III. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužiteljica zahtijeva od suda utvrditi ništetnim Ugovor o kupoprodaji od 11. ožujka 2011. zaključen između tužiteljice u svojstvu prodavateljice i tuženika u svojstvu kupca glede kojeg je potpis tužiteljice ovjeren 11. ožujka 2011. od javne bilježnice Lade Draškić iz Zagreba, Frana Petrića 1, pod brojem Ov-1840/11. Toč. IV. odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

2. Protiv odbijajućeg dijela ove presude (dijela toč. II., toč. III. i dijela toč. IV.) žalbu, pravovremeno, podnosi tužiteljica, po punomoćniku, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Žalbom, u bitnome, smatra da odluka prvostupanjskog suda u odnosu na odbijen dio tužbenog zahtjeva za navodnim utvrđenjem da je tužiteljica vlasnica cjelokupne zgrade, nije pravno osnovana obzirom ne proizlazi iz činjeničnog stanja, kada se nije potraživalo utvrđenje vlasništva cjelokupne zgrade, već samo vlasnikom predmetnog stana a koji čini sastavni dio te zgrade što proizlazi i iz izreke petita zatražene presude. Stoga se razmatranje prvostupanjskog suda da tužiteljica nije vlasnica cjelokupne predmetne zgrade ukazuje promašenim i neosnovanim. Neosporno je kako tužiteljica, nasuprot tvrdnji prvostupanjskog suda kako nema pravo ishoditi nalaganje tuženiku trpjeti uknjižbu prava vlasništva, ima opravdani pravni interes te mu pripada pravo ishoditi sudski nalog kojim se nalaže tuženiku trpjeti uknjižbu prava vlasništva glede predmetnog stana u zemljišnim knjigama iz razloga što je to nužna posljedica utvrđenja tužiteljice vlasnicom predmetnog stana. Time, da se ne omogući publiciranje toga prava vlasništva u zemljišnim knjigama predstavljalo bi grubo kršenje same prirode tužbenog zahtjeva na utvrđenje vlasništva predmetnog stana. Pravno stajalište prvostupanjskog suda u odnosu na zatraženu ništetnost Kupoprodajnog ugovora smatra neosnovanim, obzirom je nesporno kako je psihička prisila razlog pobojnosti a ne razlog ništetnosti, dok je takvo stajalište irelevantno na predmetnu stvar budući tužitelj nikada nije isticao da bi sporni Kupoprodajni ugovor bio ništetan zbog psihičke prisile već, da je nastao bez svijesti i volje tužiteljice za sklapanjem Kupoprodajnog ugovora i u više navrata da je rezultat nesporazuma u smislu odredbe čl. 282. ZOO-a. Bitan je i moment činjenica kako je pravomoćnim

presudama kaznenih sudova (Županijskog suda u Zagrebu) utvrđeno kako je na štetu tužiteljice počinjeno kazneno djelo upravo i glede spornog predmetnog Ugovora, iako navedenu činjenicu predmetna presuda akceptira ali ne vrednuje do kraja ispravno, pa je stoga, obzirom i da je prvostupanjski sud vezan tim kaznenim presudama sukladno odredbi čl. 12. st. 3. ZPP-a, u odnosu na iste presude u ovoj pravnoj stvari trebalo donijeti prvenstveno temeljem utvrđenja tih pravomoćnih kaznenih presuda a da je tako postupljeno, tada bi i bilo nedvojbeno utvrđeno kako je sporni kupoprodajni Ugovor ništetan. Zbog nesporazuma tj. uslijed činjenice da tužitelj nije bio svjestan što potpisuje kada je potpisivao taj sporni Ugovor.

Žalbeni je prijedlog prihvaćanje žalbe i preinačenje prvostupanjske presude u smislu iznesenih navoda i obvezu tuženika procesnog troška prvostupanjskog postupka i troška žalbe.

3. Sa žalbom žaliteljice postupljeno je temeljem odredbe čl. 359. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13,28/13, 89/14 i 70/19 – dalje ZPP).

4. Na žalbu nije odgovoreno.

5. Žalba tužiteljice djelomično je osnovana.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice na utvrđenje ništetnosti Ugovora o kupoprodaji od 11. ožujka 2011., koji je zaključen između nje kao prodateljice i tuženika kao kupca, ovjeren od javnog bilježnika Lade Draškić iz Zagreba, uz utvrđenje da je vlasnik nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu zk. ul. br. 3767 k.o. Trnje poduložak 1760 stambena zgrada Kornatska 28/A sagrađena na čest. br. 2698 zajedno sa zemljištem na kojem je uspostavljeno vlasništvo posebnih dijelova i to stana u prizemlju u površini od 45,07 čm a da je tuženik dužan priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužiteljice, odnosno dužan priznati i izdati tabularnu ispravu podobnu za uknjižbu.

7. Prvostupanjski sud je prihvatio djelomično zatražen zahtjev na utvrđenje suvlasništva nekretnine, a odbijen preko njenog suvlasništva odnosno do vlasništva nekretnine upisane u zemljišnim knjigama i trpljenje uknjižbe odnosno izdavanja tužiteljici tabularne isprave podobne za uknjižbu tog prava, uz odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev utvrđenja ništetnim Ugovora o kupoprodaji od 11. ožujka 2011. Cijeneći Ugovor o kupoprodaji koji je tužiteljica sklopila sa tuženikom i prodala suvlasnički udio kč. br. 2693 k.o. Trnje uz ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 360.000,00 kuna i potpisom Ugovora da tuženik dobiva pravo na ishođenje upisa u zemljišnu knjigu kao vlasnik kupljene nekretnine, dok je tužiteljica dužna plaćati uknjižen teret od Zagrebačke banke, da je po prijedlogu od 27. travnja 2009. na temelju Ugovora o zajmu od 23. travnja 2009. uknjiženo pravo zaloga osiguranja tražbine od 21.044,60 eura u korist osobe Simonyan Mikayel iz SAD-a, koje je pravo brisano, a po prijedlogu od 31. ožujka 2010. temeljem Ugovora o zajmu od 30. ožujka 2010. uknjiženo pravo zaloga za zajam u iznosu od 49.029,06 eura s godišnjom kamatom od 6,89% u kunsnoj protuvrijednosti u korist BCA Planiranje d.o.o., te na temelju prihvaćenih tvrdnji tužiteljice uvidom u povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga iz kojih proizlazi da su se različite osobe upisivale kao založni vjerovnici na nekretnini tužiteljice na temelju Ugovora o zajmovima utvrdio, da je predmetni Ugovor o kupoprodaji uz niže spomenuti Ugovor o najmu prividni pravni

posao koji prikriva Ugovor o zajmu i osiguranju povrata zajma, obzirom da je i iz računa za proviziju utvrđeno da je taj račun izdala Perfomansa d.o.o. na dan sklapanja predmetnog Ugovora a na tom računu je i izjava da se priznaje iznos toga računa, dok je iz zapisnika o vrijednosti nekretnine utvrđeno da je sastavljen 11. ožujka 2011. a u izjavi primatelja najma koji je također sastavljen 11. ožujka 2011. i navedene potpisane izjave tužiteljice da se primatelj najma slaže i prihvaća sve uvjete iz Ugovora o najmu posebno navedene a iz posebnog dogovora o mogućnosti povratnih prava otkupa od 11. ožujka 2011. potpisanog od strane tužiteljice, proizlazi da njime tuženik izjavljuje tužiteljici da će u slučaju redovite uplate svih 199 mjesečnih rata najma u iznosu od 2.400,00 kuna i ispunjenjem ostalih uvjeta Ugovora o najmu, predati tužiteljici nekretninu koja je predmetom Ugovora o kupoprodaji i Ugovora o najmu, iz kojih Ugovora proizlazi da su svi zaključeni 11. ožujka 2011. i ne može se zaključiti da tuženiku glavni cilj bio steći vlasništvo nad predmetnom nekretninom tužiteljice, kada je i nelogično da sklapa s kupcem Ugovor o najmu te iste nekretnine osobito ne za 199 mjeseci, dok svoje poslove tuženik kao poslovna osoba je dužan obavljati preko bankovnih računa a ne isplatama na ruke, a isplaticama iz kojih nije razvidno tko je isplatelj, pa zbog toga ne posjedovati valjani knjigovodstveno-financijski dokaz o stvarno isplaćenju cijeni. Cijeneći i presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: Kov-Us-35/14 od 25. travnja 2014., Kov-Us-36/14 od 25. travnja 2014. i Kov-Us-38/14 od 25. travnja 2014. uz optužnice Uskok-a proizlazi da je Uskok podnio optužnicu protiv 19 fizičkih osoba koje su optužene da su u razdoblju od početka 2007. godine do 17. svibnja 2012. u cilju sklapanja što većeg broja Ugovora pod lihvarskim uvjetima i tako pribavljanja protupravne imovine koristi na štetu većeg broja građana Republike Hrvatske, povezali u zajedničko djelovanje s podijeljenim ulogama prilikom davanja zajmova zainteresiranim osobama uz ugovaranje nerazmjerne koristi iskorištavanjem njihovih teških životnih i materijalnih prilika, pri čemu je ugovaran povrat zajma kojim su iznosi zajma bili znatno veći od iznosa stvarnog danog zajma, te su ugovorene i obračunate kamate na iznos ugovorenenih a ne stvarno isplaćenih iznosa a i ugovorene novčane kazne uz osiguranje povrata zajma bjanko zadužnicama ili prijenosom vlasništva nekretnina ili vozila veće vrijednosti od stvarnog danih zajmova u koju svrhu su radi prikrivanja stvarne naravi pravnog posla koristili osnovana trgovačka društva a između ostalih i društvo tuženika.

8. Time prvostupanjski sud cijeneći odredbu čl. 285. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje ZOO), na temelju izvedenih dokaza zaključuje, da među strankama nije došlo do stvarne kupoprodaje i najma predmetne nekretnine, neovisno što se tuženik uknjižio kao vlasnik, već da su Ugovori o kupoprodaji i najmu pokrivali Ugovor o zajmu, a time i da se radi o prividnom ugovoru koji nije ni nastao, pa kao pravno ne egzistirajući nema ni pravnih učinaka među strankama. Prema utvrđenom, da je tužiteljica suvlasnica predmetne nekretnine i to posebnog dijela stana u prizemlju a budući da nije sporno da nije vlasnica cijele stambene zgrade sa zemljištem koja nije bila predmetom Ugovora o kupoprodaji odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se zahtjeva utvrđenje preko njenog opisanog suvlasništva, dok je osnovom odredbe čl. 129. Zakona o zemljišnim knjigama propisano da je nositelj knjižnog prava koje je povrijeđeno uknjižbom u korist neke osobe ovlašten radi zaštite zahtijevati brisanje svake uknjižbe i uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja, pa obzirom da se radi o prividnom pravnom poslu koji predstavlja osnovu tužiteljice za brisovnu tužbu a ne osnovu temeljem koje može zahtijevati utvrđenje priznanja vlasništva i trpeti upis ili izdavanje tabularne isprave,

time je i tužbeni zahtjev odbijen u dijelu utvrđenja trpljenja uknjižbe prava vlasništva u korist tužiteljice, odnosno izdavanja tabulame isprave. Kao prividni pravni poslovni nisu pobojni niti protivni Ustavu, pravnim propisima ili moralu društva za što se vezuje posljedica ništetnosti, odbijen je tužbeni zahtjev kojim tužiteljica zahtjeva predmetni Ugovor utvrditi ništetnim.

9. Suprotno žalbenim navodima tužiteljice, nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, a posebno tužiteljica žalbom ne ukazuje na koju se bitnu povredu poziva. Djelomično je pogrešno primijenjeno materijalno pravo u odnosu na utvrđenje ništetnosti ugovora ali ne u cijelosti i kako se to žalbom navodi.

10. Pravilan je zaključak suda prvog stupnja da Kupoprodajni ugovor kao prividni ugovor ne proizvodi pravni učinak. Odredbom čl. 285. st. 1. ZOO-a propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, a u st. 2. ako prividan ugovor pokriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Prema utvrđenim činjenicama proizlazi zaključak da se radi o tome da je predmetni Ugovor o kupoprodaji prividan, međutim, kako su tim Ugovorom o kupoprodaji ustvari prikriiveni drugi ugovori, konkretno ugovor o zajmu u tom slučaju vrijede ti ugovori (čl. 285. st. 2. ZOO-a).

11. Isto tako, nije osnovan žalbeni navod da bi se predmetni Ugovor mogao utvrditi ništetan osnovom nespোরазума, obzirom da prema odredbi čl. 282. ZOO-a nespоразум postoji kada strane vjeruju da su suglasne, a ustvari među njima postoji nespоразум o pravnoj naravi ugovora ili o kojem bitnom sastojku ugovora, ugovor ne nastaje. Ugovor koji nije nastao ne može se po prirodi stvari utvrđivati ništetnim, već se može samo deklaratornom presudom utvrditi da je nepostojeći, odnosno da nije ni nastao. Obzirom da je tužiteljica postavila konstitutivnom tužbom zahtjev da se utvrdi Ugovor o kupoprodaji ništetnim, a ne da deklaratornom tužbom sud utvrdi da je ugovor nepostojeći, prvostupanjski sud je mogao odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva ali ne i o tome da se utvrdi kao ništetan uz navedenu osnovu.

12. Kada se cijene žalbeni navodi, treba navesti da prvostupanjski sud nije vezan pravnom osnovom tužbe, što proizlazi iz čl. 186. st. 3. ZPP-a ali je vezan tužbenim zahtjevom jer u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. ZPP-a). Obzirom da iz priloženih presuda i to presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: Kov-Us-38/14 povodom optužnice Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u Zagrebu broj K-Us-139/12 čiji činjenični opis kaznenih djela se svodi da su okrivljenici – djelatnici kreditnih ureda povezani sa čitavim nizom trgovačkih društvima, među kojima je i društvo Usavršavanje d.o.o. Velika Gorica, u razdoblju od početka 2007. godine do 17. svibnja 2012., na području Republike Hrvatske ugovarali i navodili iznose zajmova koji su bili većeg iznosa stvarnog danog zajma, kao i osiguranje prijenosom vlasništva nekretnina što se i odnosi na tužiteljicu sa kojom su u više navrata sklopili ugovore o zajmu kojima su joj stvarno pozajmili sveukupno 23.500,00 kuna a temeljem tih ugovora od nje pribavili novac i drugu imovinu u iznosu najmanje 772.869,00 kuna. Utvrđeno je da su sudionici tih ugovora na strani zajmodavca proglašeni krivima u više presuda radi počinjenja kaznenih djela zločinačkog udruživanja i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja a to

kazneno djelo je bilo zaključenje lihvarskog ugovora u njegovom kvalificiranom obliku za koje djelo je zbog toga što je počinjeno u sustavu zločinačkog udruženja zapriječena znatno stroža kazna, pa kako je predmetni Ugovor o kupoprodaji zaključen pod lihvarskim uvjetima, takav pravni posao je protivan Ustavu Republike Hrvatske i moralu društva, pa je ništetan. Stoga je i valjalo u odnosu na utvrđenje ništetnosti tako zaključenog Ugovora i prihvatiti postavljene tužbene zahtjev.

13. U odnosu na žalbene navode kojima je odbijen dio preko suvlasničkog udjela tužiteljice na nekretnini čest. br. 2693, kao i odbijeno izdavanje tabularne isprave za uknjižbu prava vlasništva, žalba nije osnovana. Suprotno žalbenim navodima i iz postavljenog tužbenog zahtjeva djelomično i proizlazi utvrđenje da bi tužiteljica bila vlasnica nekretnine koja je i navedena u cijelosti, dok je u preostalom dijelu i pravilno prihvaćen dio upravo i koji se odnosi na nekretninu ali i u odnosu na odgovarajući dio uspostavljenog vlasništva posebnog dijela te nekretnine. Time posebno tužiteljica nije povrijeđena u svojem zahtjevu, kao ni u svojem pravu vlasništva.

14. Vežano za zahtjev izdavanja tabularne isprave, u tom dijelu također žalba nije osnovana. Obveza tuženika na izdavanje tabularne isprave u slučaju kada se radi o stjecanju vlasništva na temelju zakona ne postoji obveza tuženika jer obveza izdavanja tabularne isprave postoji samo u slučaju kada ta obveza proizlazi iz pravnog posla, koji je u predmetnom slučaju i utvrđen ništavim ali ne i kada se radi o stjecanju vlasništva temeljenim na zakonskom stjecanju, te je stoga i pravilno od strane prvostupanjskog suda odlučeno o tom dijelu zatraženog zahtjeva i žalbu tužiteljice u tom dijelu valjalo cijeniti neosnovanom.

15. Pravilan je žalbeni navod da tužiteljici pripada pravo na upis vlasništva, obzirom se upisom u zemljišnu knjigu pravo vlasništva stječe prema odredbi čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima između ostalog i na temelju odluke suda. Kada je prihvaćen zahtjev utvrđenja suvlasništva tužiteljice, tada je trebalo i prihvatiti da je tuženik dužan trpjeti uknjižbu jer onaj koji je vlasnik nekretnine ima pravo ishoditi upis svog prava suvlasništva u zemljišnoj knjizi jer bi utvrđenje stjecanja prava suvlasništva bez da tuženik trpi uknjižbu bilo proturječno, obzirom da pravo na upis u zemljišnu knjigu proizlazi iz prava vlasništva te nekretnine.

16. Slijedom navedenog, valjalo je temeljem odredbe čl. 373. toč. 3. i čl. 368. st. 1. ZPP-a presuditi kao u izreci ove presude.

17. Obzirom je preinačena prvostupanjska presuda u bitnom pobijanom dijelu, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka i obvezati tuženika da temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a naknadi tužiteljici trošak obzirom na vrijednost predmeta spora i to u punom iznosu od 100 b, sastav tužbe, očitovanja na odgovor na tužbu i podnesak od 20. siječnja 2017., zastupanje na ročištu 18. ožujka 2015. i 09. lipnja 2021., dok su pristupi na roč. 16. listopada 2014. i 10. listopada 2018., priznati u 50% nagrade (Tbr. 9. t. 2. Tarife), a 25% nagrade na odgođena ročišta 11. rujna 2015., 03. veljače 2016., 13. svibnja 2016., 04. listopada 2016. (Tbr. 9. t. 5. Tarife), dok su u visini od 25% nagrade priznati podnesci od 16. listopada 2014., 30. travnja 2015., 10. rujna 2019 i 26. svibnja 2021. (Tbr. 8. t. 3.). Zatražen trošak pristupa na ročište 07. veljače 2017., nije priznat obzirom nitko nije pristupio na ročište, dok ročište 25. svibnja 2021. nije održano zbog evakuacije ali od strane suda je i utvrđeno da nisu prisutne stranke. Time je ukupno priznat trošak od 8.000,00

kuna, koji uz PDV od 25% iznosi 10.000,00 kuna. Obzirom da je tužiteljica uspjela u svom zahtjevu u omjeru od 80%, a tuženik nije potraživao trošak, tada je dosuđen iznos od 8.000,00 kuna. Zatražen iznos eventualnih pristojbi na tužbu i presudu nije priznat, obzirom nije utvrđeno da je takav trošak nastao, kao ni da je tužiteljica pozvana na uplatu pristojbe.

18. Obzirom da je tužiteljica u bitnome uspjela u svojoj žalbi priznat je trošak žalbe uz PDV u iznosu od 1.562,50 kuna, dok zahtjev troška eventualne pristojbe na žalbu nije priznat jer nije nastao, te je u odnosu na cjelokupni trošak odlučeno osnovom čl. 166. st. 2. u vezi odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a.

U Puli - Pola 20. prosinca 2021.

Predsjednik vijeća

Nataša Babić

Dokument je elektronički potpisan:
NATAŠA BABIĆ

Vrijeme potpisivanja:
29-12-2021
09:43:19

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U PULI-POLA
2.5.4.97=#130D48523639323831372535323833
L=PULA
S=BABIĆ
G=NATAŠA
CN=NATAŠA BABIĆ

Broj zapisa: **eb304-00884**

Kontrolni broj: **01efd-6a0ed-38b21**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NATAŠA BABIĆ, L=PULA, O=ŽUPANIJSKI SUD U PULI-POLA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.